

den noget, som alle her i salen, uanset politisk observans, burde kunne samles om, og jeg håber, at vi undervejs i udvalgsbehandlingen kan finde frem til et fælles ståsted. Det fortjener sagen. Det Konservative Folkeparti vil i hvert fald gå aktivt og konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen for at finde en løsning.

Villy Søvnald (SF):

I SF er vi glade for, at vi får debatten om hjemløshed. Jeg synes egentlig, debatten savner lidt at forholde sig til noget helt fundamentalt, nemlig at man er hjemløs, i det omfang man ikke har en bolig. Så enkelt er det, og så besværligt er det samtidig.

Det betyder, at jo større boligproblem vi står med med mætningsgrad af boliger, jo flere hjemløse får vi. Og det betyder bl.a., at jo mere man skærer på den type af boliger, som hjemløse typisk ville henvende sig til – det drejer sig jo af indlysende grunde ikke om den slags mennesker, der tager ud og investerer i fast ejendom – jo mere man skærer i almennyttigt boligbyggeri eksempelvis, jo mere forøger man hjemløseproblemet. Jo mere man beskærer små, billige boliger, jo mere forøger man hjemløseproblemet. Det er ganske derfor, vi har en meget høj koncentration netop i København, hvor der er gennemført megen bysnering, der i øvrigt kan være megen fornuft i, hvis man bare sikrer, at de oprindelige beboere også kan blive boende. Det er klart, at de også bliver ramt af en konstruktion som TOR I/S, hvor man sælger ejendomme.

Derfor kan man vel med risiko for at fornærme nogen, også Dansk Folkeparti, sige, at det mest hjemløseskabende forslag, man overhovedet kan forestille sig – det mest hjemløseskabende man overhovedet kan forestille sig – er det, som Dansk Folkeparti foreslår i deres principprogram: at nedlægge det støttede boligbyggeri. Så kan jeg godt love, at man får brug for anbringelsessteder, så det brager, så får Dansk Folkeparti virkelig travlt. Og jeg savner den forståelse af den ganske enkle sammenhæng i forhold til debatten her.

Hjemløs er man grundlæggende, fordi man mangler en bolig. Dernæst: Jeg deler meget fru Tove Fergos opfattelse, at det jo egentlig er forrygende, at verdens sjette rigeste samfund, hvor flertallet har forbrugsmuligheder som aldrig før, accepterer den forråelse, det grundlæggende er udtryk for, når fattigdommen i bunden af vores samfund er stigende. Det er et politisk

ansvar, men det er også et folkeligt ansvar. Det her har noget at gøre med, hvordan vi opfatter rimeligheder, og vi flytter grænserne for, hvad vi synes er rimeligt i de her år.

Så skal jeg komme til det mere konkrete, for jeg synes, at hvis man har store tanker, har man vel også behov for en gang imellem at få dem materialiseret lidt konkret. Jeg synes, forslaget her for nu at sige det lidt pænt forekommer ubehjælpeligt. Jeg synes, at der er lidt mere politisk ræson i det, vi lavede i forbindelse med satsforliget, altså det vi lavede parallelt med finansloven, hvor vi som tidligere omtalt afsatte 30 mio. kr. under boligministeren og samtidig 50 mio. kr. under socialministeren, altså sammenlagt 80 mio. kr.

Jeg deltog på et tidspunkt i et møde med forstanderne for herbergerne og forsorgshjemmene i Danmark. De havde et ønske om at få 120 mio. kr. til det her område, og jeg tror, at de er meget glade for det, der nu sker.

Det, vi aftalte i forbindelse med satsforliget, var jo, at pengene skal anvendes til tre ting: De skal bruges til udslusning, hvor meldingen fra eksempelvis Sundholm her i København er, at såfremt man havde boligerne, så kunne man udseluse 30 pct. af dem, der i dag er beboere på Sundholm.

Jeg er meget enig med dem, der har sagt, at vi formentlig skal tænke i meget stor variation, når vi siger boliger. For nogle er det en almenyttig bolig, for nogle er det bofællesskab, for nogle er det en barakby, for nogle er det en kolonihavebebyggelse. Jeg tror i virkeligheden, man skal tænke i bredere variationer, end vi har for vane, når vi tænker bolig.

Det andet, der er behov for, er en bedre normering på nogle af vore forsorgshjem, fordi der kommer mange ind, der har meget blandede problemer, ikke alene hjemløshed, men også misbrug og sindslidelse på én gang, og de har brug for en bedre hjælp, end vi kunne give på de traditionelle forsorgshjem.

Vi har også brug for at kigge på de fysiske rammer. Nogle af forsorgshjemmene er af en standard, der ikke gør livet mere muntert, om man så må sige.

Så jeg vil runde af med at sige, at vi gerne vil gøre noget for de hjemløse, og derfor vil vi ihærdigt bekæmpe ethvert forslag fra højrefløjen i dansk politik, der reducerer det almennyttige boligområde. Det skaber hjemløse, så det brager. Det mest hjemløseskabende, man over-